

esse for vort Land? Ikke fordi vort Militærvæsen interesserede dem noget særligt, men fordi Landet paa Grund af sin geografiske Beliggenhed afgav et nemt og bekvemt Observationscentrum. Hvorfor søgte Journalister fra alle Lande hertil, og hvorfor blev København Opholdsstedet for Repræsentanter for alle mulige nye Statsdannelser? Stadig paa Grund af vor geografiske Beliggenhed. Derfor er København med sine nemme Post- og Jernbaneforbindelser og sit udviklede Telegrafsystem ikke saa lidt værd for de Herrer Bolschevikker. Udenlandske Blade har været i Stand til at offentliggøre Planer over hele det glimrende udarbejdede Net af Propagandastationer, Bolschevikkerne har udsendt over Europa. Dette viser, at København for dem er langt det vigtigste Knudepunkt i hele Nordeuropa og i Betydning kun overgaas af ganske faa europæiske Storstæder.

Skulde vi nu alligevel trods alt have undertegnet denne væsentlig politiske Overenskomst? Selv om det politiske maaske er det afgørende, vilde det dog for at kunne besvare dette Spørgsmaal være det rigtigste at komme til Klarhed over, hvad man, det politiske Maal ganske ufortalt, vilde kunne naa handelsmæssigt set gennem en saadan Overenskomst. Jeg gaar nemlig ud fra, at de Enquête, der i disse Dage har været foretaget af forskellige Blade, skal have til Formaal at bevise, at naar man ønskede denne politiske Overenskomst, saa var det, fordi man ventede derigennem at opnaa et stort Opsving i vort økonomiske Liv. Jeg deler ikke denne Mening, og jeg har derfor ment, at det for en Forhaabning, der modsiges af andre Landes Erfaringer, vilde være utilraadeligt allerede nu at lægge sig politisk fast i et politisk Problem, der endnu befinder sig i Taagernes Verden. Er der derfor noget Modsætningsforhold mellem mig og Delegationen, ligger det formentlig deri, at deres Forhaabninger er store og vidtgaaende, medens mine Forventninger er af mere beskeden Natur, hvorved naturligvis Bedømmelsen af de Ofre, man burde bringe, bliver forskellig.

Det er blevet sagt, at jeg, da Erhvervene havde erklæret, at man skulde acceptere Forslaget, selv som det var, burde have undertegnet det. Det er ganske rigtigt, at de to Erhvervsrepræsentanter i vor Delegation ønskede en saadan Undertegnelse. Men det er ogsaa rigtigt, at de selvfølgelig maatte overlade til Regeringen at tage Ansvaret for Overenskomstens poli-

tiske Side. Er det saaledes — hvad det altsaa er —, kan man vel ikke forlange, at den, der skal tage Ansvaret, paa Forhaand saa at sige skal være bundet til Ønsker, fremsat fra anden Side. Man er i den Henseende kommet noget langt ud, saa langt ud, at et Blad har hævdet, at en dansk Udenrigsminister kun ganske simpelt har at parere Ordre, som han maatte faa fra Erhvervenes Side. Jeg vil tillade mig at være af en ganske anden Mening, den nemlig, at Danmarks Udenrigspolitik ikke dirigeres af politisk set ganske uansvarlige Organisationer, men af den ansvarlige Regering. Saa længe den nuværende Regering sidder, vil denne Grundsætning blive opretholdt. Saafremt dette høje Ting er af den Anskuelse, at dette Lands Udenrigsminister skal være en Art Handels- eller Industrisekretær, har det i sin Magt i Dag gennem sin Afstemning at fastslaa dette i Verdenshistorien ganske nye Princip.

Bortset herfra er det maaske tilladt at gøre opmærksom paa den dog ret ejendommelige Omstændighed, at Norges Erhvervskredse og de norske Blade, der i Almindelighed i særlig Grad støtter Industri og Handel, ikke synes tilfredse med den af Norge indgaaede Overenskomst, der er i meget nøje Overensstemmelse med den os tilbudte. Blade som „Morgenbladet“, „Tidens Tegn“, „Ørebladet“, „Aftenbladet“, „Norges Handels- og Sjøfartstidende“, for kun at nævne dem, der ogsaa her i Landet er kendt og læst, indtager alle en nærmest afvisende Holdning. Under Ratifikationsforhandlingerne i det norske Storting viste det sig da ogsaa, at hele Højre, der dog har de dybeste Forsænkninger i Handels- og Industrikredse, gik imod Overenskomsten. Som bekendt indgik ogsaa det norske Industriforbund med et langt Memorandum til Regeringen, i hvilket det paa det skarpeste tog Afstand fra den ugunstige Stilling, Overenskomsten særlig med Hensyn til Monopolets Anerkendelse vilde bringe de norske Erhvervsfolk i. Paa dette Tidspunkt, hvilket vil sige for et Par Maaneder siden, var da ogsaa Synet paa den norske Overenskomst her i Landet blandt Erhvervene ikke saa begejstret som nu. Et fremragende Medlem af Delegationen udtalte, at en saadan Overenskomst vilde være uantagelig for Danmark, men nu, et Par Maaneder efter, sætter samme fremragende Medlem Himmel og Jord i Bevægelse for at tvinge mig til at sætte mit Navn under en saadan efter hans oprindelige Mening uantagelig Overenskomst. Han